

FARNÍ LIST KAPLICKA č.3/13

**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**

*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výchně u Kaplice
naš vzor a patron*

BŘEZEN 2013

Bratři a sestry!

Asi jste také sledovali, jako já, volbu papeže a jeho vystoupení na balkoně Svatopetrské baziliky. Velký dojem na mě udělala už volba jeho jména: František – to mluví za vše. Chudoba, pokora, láska ke Kristu. Zdá se, že takový je i nový papež. Před prvním požehnáním si žádá modlitbu a prosbu o požehnání pro sebe od shromážděného lidu. Lid zdraví prostě: dobrý večer. Do svého příbytku odjíždí s ostatními kardinály autobusem – tak jak byl zvyklý jezdit i jako kardinál doma v Argentině, v Buenos Aires. Je znám svým zájmem o sociální problémy i o ekumenismus. Těším se, že opět přiblíží Petrovu službu ideálům evangelia, které mluví o službě, nikoliv o vládě, a že pomůže celé církvi, aby byla chudá a sloužící.

Modleme se za něj i za církvev, stejně jako za sebe navzájem, neboť všichni potřebujeme zreformovat svůj život podle Kristova učení.

Velikonoce, které již pomalu nastávají, nám mají přinést nový život. Do toho hezky zapadá nový papež. K němu se však musí připojit i noví křesťané – obnovení ve víře. Vše nové však vyžaduje odvahu opustit to staré a zvykové. Kéž tuto odvahu máme a s Františkem začneme nově žít radikalitu evangelia.

P. Pavel

Náměty ke křesťanskému životu

PASTORAČNÍ SLOVO P. PAVLA

Přátelé,

závěr postní doby nás přivedl k novému začátku, na práh nových skutečností. To je téma předposlední neděle postní doby:

5. NEDĚLE POSTNÍ – ODPUŠTĚNÍ A NOVÉ SKUTEČNOSTI V ŽIVOTĚ

V 1. čtení této neděle jsme slyšeli: „Hle činím věci nové, teď již vzházejí, což to nepoznáváte?“

Tak jak už jsem napsal s papežem Františkem pro církve přichází mnoho nového. Když jsem sledoval slavnostní převzetí jeho úřadu, byl jsem velmi rád, když jsem viděl, jak nový papež zjednodušil obřady, - především odstranil všechno to poklekání a uklánění se před papežem. Použil prosté bílé roucho i mitru, prostě vše má svědčit o ideálu pokory a chudoby. Kéž je to tak i u nás!

A protože papežova řeč v onen den, který byl také svátkem sv. Josefa, je velmi inspirativní rozhodl jsem se místo svých slov, nyní uveřejnit větší část z jeho kázání.

KÁZÁNÍ PAPEŽE FRANTIŠKA PŘI PŘEVZETÍ PETROVY SLUŽBY 19.3.

Jak prožívá Josef své povolání ochránce Marie, Ježíše a církve? V ustavičné pozornosti vůči Bohu, otevřenosti k Jeho znamením, dostupnosti k Jeho plánu, nikoli svému. A to je to, co Bůh žádal od Davida, jak jsme slyšeli v prvním čtení. Bůh si nepřeje dům zbudovaný člověkem, ale touží po věrnosti vůči Svému Slovu, Svému plánu. Bůh sám si buduje dům z živých kamenů označených Jeho Duchem. A Josef je „ochráncem“, protože umí naslouchat Bohu, nechá se vést Jeho vůlí, a právě proto má větší vnímavost pro lidi, kteří jsou mu svěřeni. Dovede číst události realisticky, je pozorný k tomu, co se děje kolem, a umí přijmout ta nejmoudřejší rozhodnutí. V něm, drazí přátelé, vidíme, jak se odpovídá na Boží povolání: ochotně a pohotově. Ale vidíme také střed křesťanského povolání, jímž je Kristus! Chraňme Krista ve svém životě, abychom chránili druhé, abychom chránili stvoření!

Povolání ochraňovat se však netýká jenom nás křesťanů; má předcházející dimenzi, která je jednoduše lidská a týká se všech. Chránit veškeré stvoření, krásu stvoření, jak nám bylo řečeno v knize Geneze a jak nám ukázal svatý František z Assisi, znamená respektovat každé Boží stvoření i prostředí, ve kterém žijeme. Znamená chránit lidi, pečovat o lidi, o každého člověka s láskou, zvláště o děti, o staré lidi, o ty, kteří jsou nejkřehčí a kteří se často ocitají na periferii našeho srdce. Znamená to vzájemně o sebe pečovat: v rodině, kde se manželé vzájemně ochraňují, potom pečují o děti a postupně pak děti začínají ochraňovat rodiče. Znamená to upřímně prožívat přátelství, které je jakousi vzájemně poskytovanou ochranou v důvěrnosti, v úctě a dobru. Vlastně všechno je člověku svěřeno do ochrany; je to odpovědnost, která se týká nás všech. Budte ochránci Božích darů!

A když člověk ztratí tuto odpovědnost za ochranu, **když se nestaráme o stvoření a bratry**, pak dostává prostor zkáza a srdce okorává. V každé historické době, bohužel, existují „Herodové“, kteří plánují smrt, ničí a hyzdí tvář muže i ženy.

Chtěl bych, prosím, požádat všechny, kdo zaujímají zodpovědná místa na ekonomickém, politickém a sociálním poli, všechny muže a ženy dobré vůle: **buďme „ochránci“ stvoření**, Božího plánu vepsaného do přírody, strážci bližních, životního prostředí; nedovolujeme znamením zkázy a smrti, aby provázela putování tohoto našeho světa! Avšak, **abychom mohli „chránit“, musíme také pečovat sami o sebe! Pamatujme na to, že nenávisť, závist a pýcha špiní život! Chránit tedy znamená bdít nad svými city, nad svým srdcem**, protože právě odtamtud vycházejí dobré a zlé úmysly: ty, které budují, i ty, které ničí! Nesmíme mít strach před dobrotou, ba ani před něhou!

A tady přidám ještě další poznámku: **peče a ochrana vyžaduje dobrotu, je třeba žít ji s něhou**. V evangeliích se svatý Josef jeví jako silný, odvážný a pracovitý muž, ale z jeho duše vysvítá velká něha, která není ctností slabocha, ba naopak, pojí se k síle ducha a všímavosti, k soucitu a opravdové otevřenosti vůči druhému, ke schopnosti milovat. **Nesmíme se obávat dobroty, něhy!**

Dnes na slavnost svatého Josefa slavíme zahájení služby nového římského biskupa, Petrova nástupce, a ta s sebou nese také určitou moc. Jistě, Ježíš Kristus dal Petrovi moc, ale o jakou moc se jedná? Po trojí otázce, kterou Ježíš klade Petrovi ohledně lásky, následuje trojí výzva: pas mé beránky, pas mé ovce. Nikdy nezapomínejme, že pravá moc je služba a že také Papež, aby mohl tuto moc vykonávat, musí se nořit stále více do služby, jejímž zářným vrcholem je kříž; musí hledět na pokornou, konkrétní a na víru bohatou službu svatého Josefa a jako on rozevřít náruč, chránit celý Boží lid, **vroucně a něžně přijímat celé lidstvo, zvláště ty nejchudší, nejslabší a nejmenší**, o kterých mluví Matouš v souvislosti s posledním soudem, který je o lásce: toho, kdo hladoví, žízní, je cizincem, nahým, nemocným a vězněným (srov. Mt 25,31-46). Jedině ten, kdo slouží s láskou, dovede chránit!

V druhém čtení svatý Pavel mluví o Abrahamovi, který „ačkoli nebylo naděje, přece doufal a uvěřil“ (Řím 4,18). Pevní v naději proti vší naději! Také dnes, před mnoha obrysy ponuré nebo potřebujeme vidět světlo naděje a sami naději dávat. Chránit stvoření, pohlížet s něhou a láskou na každého muže a ženu, znamená otevírat horizont naděje, vytvářet skulinu světla mezi mnoha mračny a přinášet teplo naděje! A pro věřícího, pro nás křesťany, jako pro Abrahama, pro svatého Josefa má naděje, kterou neseme, Boží horizont, který nám byl otevřen v Kristu; je založena na skále, kterou je Bůh.

Chránit Ježíše s Marií, ochraňovat veškeré stvoření, chránit každého člověka, zvláště ty nejchudší, chránit nás samotné – to je služba, kterou je povolán plnit římský biskup, ale ke které jsme povoláni všichni, abychom dali zazářit hvězdě naděje. S láskou chraňme to, co nám Bůh daroval!

Prosím o přímluvu Panny Marie, svatého Josefa, svatých Petra a Pavla, svatého Františka, aby Duch svatý provázal moji službu. A vám všem říkám: modlete se za mne! Amen.

převzato z www.radiovaticana.cz

Proměnit utrpení v lásku

Otvírám dveře výtahu ve druhém patře Prácheňského sanatoria. Naskytá se mi pohled na nemocné lidi se stařeckou demencí, Alzheimerovou nemocí, na člověka po cévní mozkové příhodě, s Parkinsonovou chorobou...

„Pane, proč je na světě tolik nemocí, bolesti, utrpení?“

Na mysl mi přicházejí slova proroka Izaijáše:

„Muž plný bolesti, zkoušený nemocemi...“

Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal...

Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Iz 53, 3-5

Ježíš na křížové cestě...

„Pánovo utrpení,“ napsal sv. Lev Veliký, „pokračuje až do konce světa. Pokračuje v jeho tajemném těle, zejména v chudých, nemocných a pronásledovaných...“

Ježíš se sjednotil se všemi malými a trpícími – tedy všechny bolestné rány, nemoci, všechny bídy světa a lidstva jsou „rány Kristovy.“

Ježíš řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“ J 20,27

Dotkni se ran!...

Půjdu s tebou, můj Bože a můj bratře v bolesti, a budu se dívat...a budu naslouchat ... Dej, abych viděl...Dej, abych pochopil...Abych nebyl lhostejný...

V týdnu jsem volala do Prácheňského sanatoria a ptala se sestřičky, jak se daří tatínkovi. Odpověděla mi: „Váš tatínek je moc hodný. Chodí na ty zadní pokoje, kde jsou ti nejvíce nemocní, ležící. Dá si k nim židli a povídá jim. A oni jsou rádi, že je tam někdo s nimi...“

O tu citlivou, skromnou snahu ulevit alespoň trochu bolesti, vyslovit alespoň trochu lásky, prosím pro sebe i pro druhé, můj Bože...

13.března 2013 v 19h a 7minut byl zvolen nový papež, František. Je znám svým silným vztahem k nemocným lidem. V r. 2011 navštívil hospic a 12 nemocným AIDS polbil a umyl nohy. Ve svém kázání v Sixtinské kapli při děkovné mši svatě již jako nově zvolený papež řekl: „Vyznáváme Krista ukřížovaného...“

Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat.

Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. Jan 13,14-15

Nauč nás, Pane, abychom každý ve svém životě tam, kam jsi nás postavil, dokázali proměnit utrpení v lásku...

Dej, abychom ve velikonoční radosti a světle nikdy nepřehlédli příčinu tohoto světla –

KŘÍŽ

Požehnané Velikonoce v blízkosti vzkříšeného Pána přeje

Milena Voldřichová

Ježíš zbaven šatů

„Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka. Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek. ”

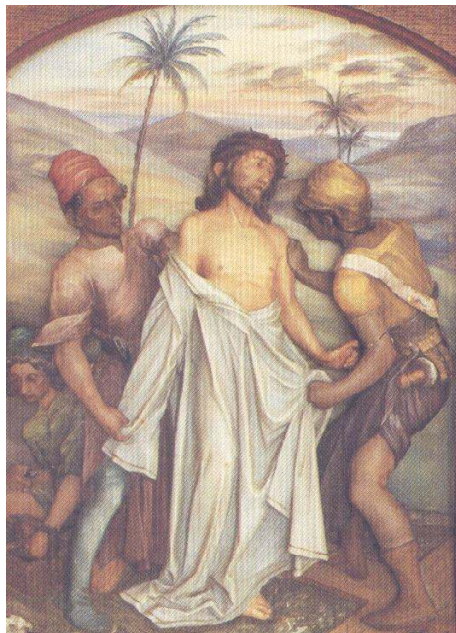
(Jan 12, 23 - 24)

Neměl jsi už nic více než svoje šaty, měl jsi je rád, tvá Matka ti je utkala.

Ale i ty jsou teď zbytečné.

Jediná věc je potřebná, Pane, tvůj kříž!

Tentokrát padla poslední překážka mezi vámi, konečně se můžete navždy spojit; a jako tragická dvojice spasíte tento svět!

Pane, já se musím zbavit všech svých svátečních šatů, které mi překážejí v životě a skrývají mě před tvým pohledem.

Toto „musím“ potlačuje ve mně moje „já“ a odděluje mě od bližních.

Pane, musím v sobě zničit všechno, co není podle tvé vůle.

To se mi nelíbí, Pane, že se musí pořád umírat.

Jak jsi náročný.

Já dávám, a ty chceš stále více.

Já bych si chtěl ponechat pro sebe aspoň něco.

Aspoň něco, co se mnou takřka srostlo, a nemohu se odhodlat, abych ti to obětoval.

-Ale chceš-li, Pane, všechno, tak si to vezmi.

Strhni ty sám moje poslední roucho,

protože vím, že se musí zemřít, aby se dosáhlo života,

jako zrno musí zemřít a zetlít, aby pak vydalo zlatý klas.

1150 let příchodu sv. Cyrila a Metoděje

(pokračování-převzato z časopisu Sv. Jan Prachatický, se souhlasem autora)
V minulém čísle jsme sledovali misi bratří na Krymu a vylovení ostatků sv. Klimenta

Chazarský chán je přivítal slavnostní hostinou. Konstantina se zeptal: „Jaká je tvá hodnost, abychom tě posadili na patřičné čestné místo?“ On řekl: „Děda jsem měl velikého a velmi slavného, stával blízko císaře, ale svévolně odvrhl slávu mu danou a byl vyhnán. Odešel do cizí země a zchudl, a tam mě zplodil. Já tedy hledám někdejší hodnost dědovu a jiné se mi nepovedlo získat. Jsem totiž vnuk Adamův.“ Všichni se podivili: „Mluvíš důstojně a správně, hosti.“ A od té chvíle počali mu prokazovat víc úcty. Učené disputace s židovskými teology trvaly několik dní. Skončily Konstantinovým naprostým úspěchem. Chán napsal císaři list: „Poslals nám, pane, muže, který nám vysvětlil, že křesťanská víra je učením i skutky svatá. Přesvědčili jsme se, že je to víra pravá. My všichni jsme spojenci a přáteli tvého císařství a ochotni k tvé službě, kdykoli požádáš.“

Po návratu z chazarské mise (ve druhé polovině roku 861) žil unavený Konstantin v klidu a soustředění při kostele Dvanácti apoštolů v Cařihradě. Nevíme, zda se ještě vrátil k přednáškám na univerzitě. Metodějovi nabídli arcibiskupskou hodnost, ale odmítl. Přijal důstojnost opata (igumena) v klášteře Polychron na asijském břehu Marmarského moře. Patřil ještě do skupiny olympských klášterů a mnichů v něm bylo více než sedmdesát .

Po smrti císaře Karla Velikého († 814) se veliká Franská říše rozpadla. Synové jeho nástupce Ludvíka Pobožného ji rozdělili verdunskou smlouvou z roku 843 na tři části. Prostřední díl (Burgundsko a Itálii) dostal Lothar (840–855) a po něm jeho syn Ludvík II. (855–875). Východní část (dnešní Německo) spravoval Ludvík Němec (843–876) a po něm Karel Tlustý (876–887). Západní (jádro dnešní Francie) obdržel Karel Lysý (840–877). Vnitřní boje mezi nimi dávaly Slovanům ve střední Evropě příležitost, aby se zdarem bojovali za nezávislost a zřizovali vlastní samostatné státy. Tak se osamostatnila i Morava.

Přibližně v letech 830–846 sjednotil **kníže**

Mojmír moravské kmeny a odstranil nebo si podmanil menší knížata v zemi. Mezi jinými zapudil i nitranského Pribinu. Ten, ač sám ještě pohan, podporoval křesťanství. Postavil v Nitře kostel a roku 830 pozval salcburského arcibiskupa, aby jej posvětil. Tak si zabezpečil přízeň Němců. Možná, že právě tato samostatná politika byla příčinou, proč ho Mojmír v roce 835 napadl a vyhnal. Němci se ze všech sil snažili, aby dosáhli nadvlády nad slovanskými knížaty. Tak sesadil král Ludvík Němec roku 846 mocného Mojmíra

a dosadil **Rostislava** (846–869). I ten však využil vnitřních bojů v německé říši a svůj stát ještě více upevnil. V Nitře zatím vládl ve spojení s ním jeho synovec a pozdější nástupce (870–894) Svatopluk. Rostislav úspěšně odrazil německé útoky a dělal vše pro to, aby byla Morava nezávislá jak politicky, tak církevně. Žádal papeže Mikuláše I. o misijního biskupa, který by uspořádal církevní poměry v zemi v bezprostředním svazku s Římem, ale nezávisle na Němcích. Papež však vyhovět nemohl. Nechtěl rozbít křehké přátelství s Ludvíkem Němcem; potřeboval ho pro uskutečnění záměru, který byl v tu chvíli pro něj daleko důležitější: obrátit na křesťanství Bulharskou říši a jejího chána Borise. O jurisdikci nad ní usiloval i byzantský

patriarcha a to Mikuláš nechtěl dopustit. Pro Rostislava však spojenectví Němců s Bulhary znamenalo smrtelné nebezpečí: hrozilo, že se ocitne v kleštích. Obrátil se tedy na císaře Michaela III. Doufal, že se mu v Byzanci podaří získat potřebnou pomoc nejen na poli náboženském

a kulturním, ale i na poli čistě politickém. Věděl, že nemůže očekávat přímou pomoc Řeků proti Frankům, ale kalkuloval s tím, že fransko-bulharské spojenectví je nebezpečím i pro Cařihrad. Žádost byla formulována diplomaticky: „Náš lid se zřekl pohanství a drží se křesťanského zákona. Nemáme však takového učitele, který by nám pravou křesťanskou víru vyložil v našem jazyku, aby též jiné kraje (a tím bylo míněno právě Bulharsko!), vidouce to, nás napodobily. Nuže, pošli nám, pane, takového biskupa a učitele, neboť od vás se vždy dobrý zákon šíří do všech krajů.“

Bardas i Fotios byli natolik zkušení, aby hned pochopili, oč Rostislavovi opravdu jde. Chce biskupa! Všechno ostatní je jen „omáčka“. Vyslání biskupa však v tu chvíli nepřicházelo v úvahu. Nechtěli provokovat papeže – nebylo by to v jejich zájmu. Ale vyslat učence, to bylo něco jiného. I císař souhlasil. Povolal Konstantina a řekl: „Vím, filosofe, žes unaven, ale je třeba, abys tam šel, neboť tuto věc nemůže nikdo vykonat tak jako ty.“ Konstantin měl za sebou už několik diplomaticko-náboženských misí. Zhostil se jich skvěle, přestože to byla jednání daleko složitější a nebezpečnější, než jaká se dala očekávat na Moravě.

Mluvil perfektně slovanským jazykem a problematikou šíření a prohlubování křesťanské víry mezi Slovany se systematicky zabýval už léta. S Metodějem vychovali na Olympu skupinu oddaných a stejně zapálených žáků. V celé Byzantské říši nebylo pro tento úkol muže povolanejšího. A císař dodal: „Bůh ti pomůže, jako pomáhá všem, kdo ho o to prosí bez pochybování!“ Filosof odpověděl: „Ač jsem unaven a tělesně churav, půjdu tam s radostí.“

Na konci léta 863 byly všechny přípravy dokončeny. Protože obě strany, moravská i byzantská, měly eminentní zájem na tom, aby mise dorazila k cíli co nejdříve, vydala se početná výprava ihned na cestu. *(pokračování příště)*

Obrazová abeceda katolického křesťanství

V BLANSKU U KAPLICE

Z presbytáře farního kostela sv. Jiří v Blansku je nad hrotem vítězného oblouku vidět stručný pamětní nápis o obnově chrámu s letopočtem 1912. Její značný rozsah dosvědčují zápisy tamní farní pamětní knihy. Toho roku mj. Felix Hrubeš z Českého Krumlova pozlatil boční oltáře Panny Marie a sv. Linharta. Nového zlacení se dostalo i misijnímu kříži před kostelem. Malíř Peter Helmingner z hornorakouského Attnang-Puchheim namaloval v kostele 15 vyobrazení. V roce následujícím vyčistil, částečně pozlatil a polychromoval hlavní oltář. Stačil ještě opatřit novým nátěrem sochu sv. Jana Nepomuckého před kostelem tak, aby ji obnovenou mohl při své návštěvě farnosti dne 10. dubna 1913 posvětit českobudějovický biskup Mons. Josef Antonín Hůlka. Tehdejší obnova chrámu a jeho zařízení i pořízení několika hodnotných věcí do jeho výbavy (např. nové lampy před hlavní oltář) byly z velké části uhrazeny ze sesbíraných milodarů a díky větším obnosům, věnovaným dobrodinci.

Blanenský pan farář P. Petr Valenta v zápise bohužel neupřesnil, kterými výtvarnými díly byla obohacena výzdoba chrámu. Pravděpodobně se jednalo o nástropní fresky v chrámové lodi, přičemž nelze vyloučit, že mohly mít i předchůdkyně, obklopené štukovými ornamenty, které mohly vzniknout v souvislosti s barokní přestavbou kostela v 18. století.

Zmíněná fresková výzdoba klenby lodi farního kostela v Blansku však nepřispívá jen ke zkrášlení posvátných prostor, nýbrž v souladu s dávnou církevní tradicí „promlouvá“ ve dvou obrazových cyklech k věřícím – o základech katolické vírouky a o neoddelitelném propojení víry a skutků v křesťanském životě, díky nimž si lze jednou zasloužit nebe. Věřoučnou část tvoří pět oválných vyobrazení v ose kostela, která – směrem od kruchty – představují: Zvěstování Páně, Narození Páně či sv. Rodinu v pro nás nezvyklé zelené jižní krajině, Pána Ježíše jako Dobrého pastýře, Zmrtvýchvstání Páně a Nejsvětější Trojici, která v nebi korunuje Pannu Marii.

Na tento cyklus navazuje vyobrazení Beránka Božího nad vítězným obloukem, upomínající na Krista jako pravého Beránka za nás obětovaného, uprostřed německého nápisu, který hlásá: Pochválena a pozdravena budiž, Nejsvětější svátost oltářní – čili zpřítomnění Kristovy oběti, v němž s námi zůstává až do skonání

tohoto věku. V prodloužení klenební osy až do presbytáře je nejprve vypořádána starozákonní archa, v níž se schraňovaly dvě kamenné desky Desatera a mana, kterou sesílal Hospodin za pokrm hladovějícím Izraelitům na poušti. Blíže k hlavnímu oltáři, na němž se donedávna přinášela Kristova oběť a stále se na něm ve svatostánku uchovává Nejsvětější svátost pod způsobou chleba, symbolizují kalich a hostie Chléb, který sestupuje z nebe a dává světu život, neboť Pán Ježíš o sobě praví: Já jsem chléb života (k souvztažnosti obou námětů viz J 6, 31 – 35, 48 – 58). Na vnitřní straně vítězného oblouku jsou namalovány nástroje Kristova umučení a další symboly Jeho sebeobětující se Lásky. Štuková výzdoba klenby s růžemi, liliemi a vavřínovým věncem v presbytáři vypovídá o Jeho Zmrtvýchvstání, o vítězství nad smrtí, ale také o křesťanské naději na život věčný.

Převážně okrouhlé výjevy po obvodu klenby chrámové lodi zobrazují skutky křesťanského milosrdenství či přesněji skutky milosrdenství tělesného, opatřené německými popiskami. Tento cyklus začíná vedle vítězného oblouku nad oknem u oltáře sv. Linharta, pokračuje po jižní straně kostela, kterou podpírá věž, a zpoza varhan se po severní straně vrací zpět k vítěznému oblouku nad oltářem Panny Marie. Představuje skutky:

sytit hladovějící, napájet žíznivé, oblékat ty, kteří nemají nic na sebe, ujmát se pocestných a potřebných, navštěvovat uvězněné, navštěvovat nemocné a pohřbívat zemřelé. (Pro úplnost skutky duchovního milosrdenství: dávat radu pochybujícím, poučovat neznalé, napomínat ty, kdo hřeší, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet obtíže, prosit Boha za živé i mrtvé.) Klenbu lodi blanenského kostela zdobí

12 vyobrazení. Zbývající tři, také namalovaná

právě před sto lety, by spolehlivě odhalilo leda zkušené oko historika umění. Ovšem nejde tu jen o obdivný pohled vzhůru k nástrojným freskám, nýbrž skrze ně skutečně Vzhůru a též o poutivé zamyšlení se nad opravdovostí vlastního křesťanského života ve vztahu k Bohu, ke svým bližním i k sobě samému. Boží oko, vyobrazené pod tamní kruchtou, nad námi bdí.

Tyto fotografie nám připomínají udělování popelce v Kaplici. K tomuto znamení kajcnosti a pomíjivosti přistoupila také naše katechumenka Kateřina, která o Velké noci bude pokřtěna. Na křest se připravuje již téměř rok a v postní době jsme se za ní několikrát modlili v rámci tzv. skrutinií.

Další fotografie nám představují obrázky namalované našimi dětmi. Vlevo od Vanesky z Kaplice a vpravo od Adélky z Blanska.

První obrázek zachycuje návrat marmotratného syna - tedy scénu typickou pro postní dobu. I my se máme snažit vrátit se do domu a náručí nebeského Otce.

Prostřední obrázek zachycuje Mojžíše u hořícího keře v němž se mu zjevuje Bůh. Keř hořel, ale neshořel. Naznačuje také oheň Božího Ducha, který se chce rozhořet i v našem nitru, aniž by ho zcela pohltil.

A poslední obrázek připomíná, kam oheň Ducha dovedl Ježíše - k sebeobětování. Kéž Boží oheň působí také v nás. A kéž nás přetvoří i k novému – věčnému životu.

V neděli 10. března jsme se vydali na pouť z Rychnova na Svatý Kámen, cestou kolem kapliček připomínajících sedm bolestí Panny Marie. Sešlo se nás patnáct a vyrazili jsme za chladného počasí se zataženou oblohou. Cestou se mraky na chvíli protrhly a sluníčko prosvětlo nejen přírodu kolem nás, ale i naše duše. U každého zastavení jsme rozjímali

nad jednou z bolestných událostí v životě Panny Marie. Tyto události souvisí i s naším životem. I my se musíme vzdávat svých představ – nejen o Kristu, ale i o životě a přijímat život v jeho někdy drsné realitě, která zahrnuje i vyhnanství (2. zastavení) - když nás druzí nepřijímají. Zahrnuje ztráty, ale i nacházení (3. zastavení), křížové cesty naše i blízkých (4.-6.zastavení) a také pochované naděje (7. zastavení). Vše, ale nakonec vyústí do setkání se Zmrtvýchvstalým.

Tak jako u Panny Marie. Nebojme se tedy jít touto cestou.

Tato fotografie zachycuje setkání farní rady v Rychnově, která se konala v pondělí 11.3.

7. Křesťanský ples

Letošní Křesťanský ples se konal opět v sále restaurace Slovanský dům a to v sobotu 9.2. od 8h. Sedmička je číslem dokonalosti a plnosti a myslím, že v mnohém se náš ples dokonalosti přiblížil. I když jsem zaznamenal

i určité výhrady k hudbě, myslím že ples se povedl. Velmi k tomu přispěl také moderátor Petr Kronika, který spolu s Kristýnou Perausovou ples uváděl. Nechyběl vtip, ani citáty z Písma.

Brzy po zahájení plesu nastoupila taneční skupina Desperádo z Českých Budějovic a předvedla country tance.

Potom se taneční parket zaplnil tanečníky z řad našich farníků a dalších účastníků plesu.

Netrvalo dlouho a přišel čas na první hru: tanec s ping-pongovým míčkem, držným mezi bradami tanečnicků. Tance se účastnil (viz prostřední obr. dole) i ministrant Patrik, ovšem s pořádným podstavcem. Obrázek vpravo pak zachycuje vítězný pár při přijímání výhry.

Setkání na plese je hezkou příležitostí se setkat zase jinak, popovídat si a společně se také pobavit. To vše napomáhá budování farnosti jako rodiny. A i když tancování „není povinné,“ příležitosti využili i starší. Pohyb je něčím co by nám nikdy nemělo chybět, ať v tom doslovném slova smyslu tak přeneseném. Pohyb ve farnosti, církvi i v osobním duchovním životě je svědectvím o tom, že jsme neustrnuli na místě, že v nás prostě život koluje. Povzbuzení k tomu můžeme načerpat i na plese.

Jak vidíte z obrázku vpravo, sešlo se dost věcí do tomboly. Děkujeme vám všem, kteří jste dárky do tomboly přinesli, stejně jako děkujeme všem našim sponzorům – firmám, jejichž jména jsou uvedena na str. 18.

Plesu se tradičně účastní všechny generace, mladí i starší. Mnoho mladých přijíždí na pozvání pastorační asistentky Kristýny, která s nimi obvykle nacvičuje i hudební představení.

Součástí plesu jsou také různé zábavné hry. U stolů lidé nejprve řešili kvíz, který se týkal letos sv. Cyrila a Metoděje,

populárních písní a výročí Rychnova nad Malší. Nejúspěšnější stoly postoupily do dalšího kola soutěže. V něm museli soutěžící nejprve skládat novinové čepice.

Rychlejší družstva se pak dostaly do finále v němž soutěž pokračovala hledáním správného partnera do dvojice slavných. (např. Voskovec a .... Werich). Soutěžilo se v novinových čepicích a tak nebylo o legraci nouze. Vyhráli malontští. Zahrát si, zasmát se, to jsou také nezbytné vlastnosti křesťana. Vždyť Ježíš říká: Nebudete-li jako děti, do Božího království nevejdete. Radostné společenství lidí je již předobraz nebe.

Ples pořádáme nejen kvůli tanci a zábavě, ale také kvůli možnosti se seznámit a popovídat si. Letos jsme na plese přivítali také mladé z Včelné u Českých Budějovic. (obrázek vpravo)

Na ples přijíždějí lidé z okolí Kaplice, zvláště z farností, které spravují. Nejvíce lidí přijíždí z Malont, ale i z Rychnova. Letos bohužel nepřišli přátelé z Vyššího Brodu, protože mají nyní svůj ples doma. Jsme rádi když přichází také evangelíci, na obrázku vpravo je kazatel Daniel Freitinger se svojí manželkou.

Pravidelným bodem programu je také vystoupení mladých. Pod vedením Kristýny Perausové nacvičí vždy několik křesťanských písní, které zaspívají v přestávce, když kapela jde na večeri. Mladí také zahráli pár moderních písní, na které si mnozí zatancovali. I když účastníků plesu nebylo mnoho – prodalo se 43 vstupenek – přesto jsme neskončili v mínusu. Za vstupné se získalo 6450 Kč, dary (včetně tomboly) činily 9tis. Kč. Příjmy byly celkem 15.450 Kč.

Nájem sálu s občerstvením pro kapelu činil 4665,- Kč, za hudbu jsme dali 5500,- Kč, za předtančení 3 tis.Kč, daň ze vstupu činila 645 Kč, ost. výdaje 367,-Kč. Celkem činily výdaje 14.177 Kč. Rozdíl činí 1273, ale celý padne na zaplacení autorských práv. Děkuji všem, ples organizovali a podpořili, zvláště hl. organizátorce Jarce Králové.. Ples se mi moc líbil. pš

Srdce na malontském oltáři

V pamětní farní knize k roku 1836 poznamenává kronikář, že: „*v posledních měsících tohoto roku v naši milé otčině panuje nemoc cholera morbus, pojmenována též asiatický břišní mor. Do naší krajiny nepronikla.*“

K tomu lze poznamenat, že z této doby pochází dřevorezba Srdce Páně ve zlatých plamenech na hlavním oltáři našeho kostela, pořízená vesničany z Malont za to, že po devítidenním modlení k srdci Páně o záchranu před morem obec skutečně byla zachráněna. Dřevorezbu nechala pozlatit lineckým zlatníkem jedna farní dobrodinka asi o 30 let později.

Jiná pověst praví, že zlatem zářící, paprsky orámované srdce na kostelním oltáři v Malontech představuje samotné Srdce Ježíšovo. Údajně bylo nalezeno ve zdi kostela poté, co v ní farář zaslechl mnohokrát opakované tajemné bušení a dal proto stěnu prolomit.

Tento i následující článek přinesl k tisku ministrant Jiří Brabec

Sv. Barbora-patronka původního kostelíka, dnes kaple

- mučednice ze 2.- 4. století, žila v Nikomédii – (dnešní Turecko)

Často se k ní lidé modlili v minulosti například při morových epidemiích. Památka se slaví 4.prosince. Sv.Barbora byla krásná dívka, kterou krutý otec uvěznil v kamenné věži, protože nechtěl aby se stala křesťankou. Její výchovu vedl v pohanském duchu. Jeden ze sloužících však přes to přivedl Barboru ke křesťanské víře, které se odmítla zřítí, a tak ji otec vlastnoručně sťal. V tom okamžiku vyšlehl z jasného nebe blesk a na místě krutého otce zabil.

V ikonografii je vyobrazována s křížem, pávím perem, mečem (symbol jejího mučednictví) nebo držící kalich a hostii, již jí před popravou přinesl anděl. Také bývá představována s věží, kterou na některých vyobrazeních drží v ruce.

Bože, Tvá síla se projevuje zvláště tehdy, když působí v tom, kdo je slabý: Tys posiloval svatou Barboru, aby statečně snášela všechno mučení; pomáhej i nám, abychom na její přímluvu vítězně prošli všemi zkouškami, nezemřeli náhlou smrtí, ale předstoupili před Tebe smíření, po přijetí sv. svátostí.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen

Nic, Pane, nejsem nic...

Člověk se nezná. Ať zkoumá své svědomí, jak chce, neobjeví svou bídu. Člověk totiž není pokorný. I když se pokouší smýšlet o sobě špatně, nedokáže zničit dobré mínění o sobě. Křesťan dosáhne na počátku jistých výsledků, když vyjde ze své skořápky a začne se dávat bližním. Nemůže se však zbavit myšlenky, že má určen úkol. Tím překáží Bohu.

Jedině až pochopí, že není NIC, začne Bůh jeho prostřednictvím dělat VŠECHNO.

Ty jsi to chtěl, Pane: zde jsem s hlavou skloněnou až k zemi. Neodvažuji se vzpřímit, neodvažuji se na tebe pohlédnout. Nic, nic nejsem - už to vím.

Tvé světlo je strašné, Pane, a chtěl jsem mu uniknout. Osvítil jsi mě celého, jakmile jsem tě přijal. Každým dnem mě nemilosrdně odhaluje tvé světlo, a já vidím, co jsem až doposud neviděl. Vidím celý les hříchů za stromem, který je skrýval. Vidím množství kořenů, které jsem neuměl vytrhat. Vidím nespočetné hrozny, které jsem nemohl posbírat. Vidím, jak ti ve mně všechno překáželo - tak, jako malá částička hmoty zachycuje slunce a vrhá stín. Vidím, jak ďábel útočí na moji pevnost, kterou jsem pokládal za nedobytnou.

Vidím, jak se chvěji a jsem na spadnutí. Vidím svou nemohoucnost, i když jsem byl přesvědčen, že se mohu stát dobrým pro tebe. Vidím zmatek v mém nitru, a ani jeden z mých skutků není opravdu Čistý. Vidím nekonečnou hloubku svých chyb ve srovnání s tvou nekonečnou láskou. Vidím svoji neschopnost zasáhnout hlukem svých slov a prudkostí svých gest byť jedinou duší. Vidím Ducha svatého vanout tam, kde jsem nepracoval, a zrát klasy tam, kde jsem nesel.

Nic, nic nejsem a nic nemohu; pochopil jsem to.

Ale ty mne stále osvěcuješ a ozařuješ, Pane.

Ani jediný kousek mé duše a mého života nezůstane ve stínu.

Jak jsi tvrdý a neúprosný, Pane!

I když utíkám nazpět, tvé světlo mě pronásleduje

a já jsem nahý a udivený sám před sebou, Pane. .

Dříve jsem prohlašoval, že jsem nehodný a že jsem **hříšník**,

věřil jsem tomu, Pane, ale nevěděl jsem to.

Před tebou jsem hledal své chyby

a dokázal jsem s námahou jenom bídnou zpověď.

Pane, s celou svou bytostí padám nyní na kolena

a jako vtělený hřích tě prosím o smilování.

Pane, díky za tvé světlo; nikdy bych to nevěděl. Ale dosti už, Pane, ujišťuji tě, že jsem už pochopil. Já nejsem NIC, opravdu nic. Ty jsi VŠECHNO.

Michel Quoist, z knihy Setkání

Humor

☺ Právník, lékař a kazatel si spolu vyšli do lesa na lov. Natrefili na jelena a všichni najednou vystřelili. Jelen padl, ale nebylo jasné, kdo ho vlastně skolil. Tak nad ním stáli a hádali se, až je tam našel hajný. Poprosili ho o radu jako odborníka, ať rozhodne jejich spor. Hajný zastřelené zvíře krátce prohlédl a kategoricky prohlásil: „Bezpochyby ho střelil kazatel.“ Právník se na něho díval podezřívavě: „Jak jste to tak rychle poznal?“ „Jednoduše. Šlo jedním uchem tam a druhým ven.“

☺ Na moři vypukla bouře, víchr burácel, vlny se vzdouvaly a loďka se zmítala jako skořápka. Všichni na lodi se modlili, každý svým způsobem, jen jeden muž seděl s rukama v kapsách a mlčel.

„Proč se nemodlíš? Je ti jedno, že zahyneme?“, udeřili na něho.

„Neumím se modlit,“ omlouval se, „jsem bez vyznání.“

„Tak se přidej k někomu z ostatních,“ říkali.

„Ale ke komu?“ ptal se bezradně. Když dám jednomu přednost, jiných se to dotkne.“

„Dělej tedy něco, co mají všechny církve společné.“

Zamyslel se, sundal klobouk a udělal sbírku.

☺ Účastníkům semináře chce farář znázornit, že omezenost patří ke stvoření. Proto konstatuje řečnickým způsobem: „Ideální muž neexistuje. Nebo se snad někdo z vás s takovým mužem setkal? Tak jen se přihlaste!“ Nikdo se nehlásí. „A stejně tak neexistuje ideální žena. Nebo snad někdo z vás zná takovou?“ K překvapení všech přítomných se přihlásí nenápadná, skromná paní. Užaslý kněz se ujišťuje: „Vy skutečně znáte nějakou dokonalou ženu?“ „Ne přímo,“ odpoví žena, „ale slýchávám o ní každý den. Je to první manželka mého muže.“

☺ Pan farář říká sousedce: „Ten váš pes zase celou noc proštěkal“

- „Ale žádný strachy, pane faráři, on to dospí přes den.“

Papež František jede do práce ...
jako obvykle.
tisíc!

Cože, Noe? Jenom dva mravce na palubě?!
Já a moje žena jich denně sníme kolem 60

Zfatní matčky:

Dolní Dvořiště

Křty:

2.2. Sára Papajová

Kaplice:

Pohřby:

5.1. Jan Glaser

8.1. Božena Benešová

9.1. Anna Nováková

4.2. Jan Tylka

Malonty:

Pohřby:

15.1. Josef Svatoň

Rožmitál:

Křty:

19.1. Petr Doubic

Jana Doubicová

Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!

Čitáty:

Moudrosti dosáhne jen ten, kdo žije život

.Roland Leonhardt

Věci nejsou nikdy tak, jak jsou.

.Jean Anouilh

*Měli bychom být vděční za to,
čemu jsme se dnes naučili
a čemu se naučíme zítra,*

.Roland Leonhard

*Budu-li v srdci nosit zelenou větvičku,
pak se už najde ptáček,
který na ni zazpívá.*

z Číny

Nikdy nemáš oselejší mysl, než když najdeš správnou práci.

.Wilhelm von Humboldt

Farní knihovna

i a prodejna v Kaplici informuje:

DVD – OSTROV – JEDEN HRŮCH, MNOHO MILOSTÍ

Příběh o bývalém námořníkovi, kterého zachránili mniši. Po čase modliteb a služby v klášterní kotelně s u něho začne projevovat dar poznání a uzdravování. Pokání a zázraky se naplňují. Duši ctihodného mnicha rozruší příchod nečekané návštěvy...

DVD – KLÁRA A FRANTIŠEK

Assisi, Itálie, rok 1198. Příběh dvou mladých lidí Kláry a Františka, To, co je spojí, bude radikální rozhodnutí se pro věčnou Lásku, která jediná přesahuje hranice času a prostoru,

DVD – JAN XXIII – LASKAVÝ PAPEŽ

Dne 28. října byl za hlavu katolické církve zvolen člověk, kterého charisma je srovnatelná s pozdějším „mediálním papežem“ Janem Pavlem II. Angelo Giuseppe Roncalli, známý jako Jan XXIII si právem zasloužil pojmenování „laskavý papež“.

DVD – SVATÝ JOSEF COTTOLENGO

Životopisný příběh zakladatele charitativního díla. V roce 1917 ho blahořečil papež Benedikt XV a v roce 1934 ho papež Pius XI vyhlásil jako hrdinu lásky, otce chudobných.

Anonymus: STALO SE VE VATIKÁNU

Tato kniha přináší příběhy ze života papežů a z prostředí římské kurie tohoto století.

Jiří Pilka: ROZCUCHANÁ KNIHA

Kniha chce potěšit, pohladit a nabídnout nejrůznější praktické i duchovní podněty.

Josef Maureder – ZRALOST NENÍ LUXUS

Jaká jsou kritéria pro pozitivní, láskyplný a kreativní způsob života a jak takového života dosáhnout? Při hledání odpovědi na tuto otázku vychází Josef Maureder ze spirituality sv. Ignáce z Loyoly, vede čtenáře k úsilí o hlubší sebepoznání. 109,-

Bratr Geofre-Marie: ŽÍT V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI

Tato kniha chce být průvodcem duše, která si touží vybudovat vnitřní život na dobrých základech a zřít se povrchnosti. 135,-

Půjčovní doba farní knihovny: ST 16-17.30 ČT 8.45-9.30 PÁ 16-17.30 NE – na požádání

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny

V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.

Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence, obrázky a přívěšky. *Jakub Novotný*

INFORMACE

Pro všechny farnosti

FARNOST	KŘÍŽOVÉ CESTY	ZPOVÍDÁNÍ	VELIKONOČNÍ VEČEŘE	VIGILIE - VELKÁ NOC
Kaplice	út a ne 17h	ne 17.3. 15-17h st 4.4. 16-17.45h	čt 28.3. v 19.15	so 30.3. v 19.30
Malonty	út v 17h u Otů	pá 22.3. 15-17h	út 26.3. v 17h	so 30.3. v 17h
Omlenice	čt 21.3. v 16h	čt 21.3. 16-18h	ne 24.3. v 18.30	
Rožmitál n.Š.	pá 29.3. v 15h	so 16.3.17-18h	so 30.3. v 18.15	
Dol. Dvořiště		po 25.3. 17-18h	po 25.3. v 18h	
Rychnov n.M.	pá 29.3. v 15h	ne 24.3. 14-15h	- „ - v Dvořišti	
Blansko	ne v 16.30	ne 24.3. 16.30-17h	st 27.3. v 18h	

■■■ **PODROBNÝ PROGRAM VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB** je vydán samostatně na letáčcích spolu s velikonočním přáním.

■■■ ŘÍMOVSKÉ PAŠIJE

Procházení cestou 25 zastavení znázorňujících utrpení Kristovo se bude konat na Květnou **neděli 24.3. od 13h a také na Velký pátek 29.3. od 12h.** Sraz u misijního kříže v poutním areálu. Cesta je dlouhá 6,5 km a doporučujeme obutí do nepohody.

Zájemci o dovoz z našich farností se mohou ohlásit u P. Pavla (tf.: 732 872 662)

■■■ FARNÍ DOVOLENÁ 14.-20.7. VRANOV U BRNA

Výlety: do Moravského krasu – jeskyně, Křtiny, Brno, Velehrad. Více v příloze tohoto časopisu. Přihlásit se můžete u P. Pavla (732 872 662)

Kaplice

■■■ **O VELIKONOČNÍM PONDĚLI MŠE SV. NEBUDE** Zájemci mohou využít odvoz od fary v 9.15 do Blanska, kde mše sv. začíná v 9.30.

■■■ **EKUMENICKÁ BIBLICKÁ HODINA** bude v Arše ve čtvrtek 4.4. od 19h. Budeme probírat 5. (6.) přikázání.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ a INFORMACE

BŘEZEN 2013

NEDELE	17.3.	5. NEDELE POSTNÍ	žaltář 1.t.
Úterý	19.3.	Sv. Josefa	slavnost
NEDELE	24.3.	KVĚTNÁ NEDELE	žaltář 2.t.
týden od 25.3.		Svatý týden	
Čtvrtek	28.3.	Zelený čtvrtek	
Pátek	29.3.	Velký pátek – den přísného postu	
Sobota	30.3.	Bílá sobota	
NEDELE	31.3.	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	

DUBEN 2013

NEDELE	7.4.	2 NEDELE VELIKONOČNÍ (Božího milosrdenství)	pak žlt.2.t.
Pondělí	8.4.	Zvěstování Páně	slavnost
Čtvrtek	12.4.	Sv. Stanislava, biskupa a mučedníka	památka
NEDELE	14.4.	3. NEDELE VELIKONOČNÍ	žaltář 3.t.
NEDELE	21.4.	4. NEDELE VELIKONOČNÍ	žaltář 4.t.

■■■ **POUŤ V BLANSKU** se uskuteční v neděli 28.4. Program bude obdobný jako v minulých letech: v 11h mše sv. Odpoledne pak procházka ke kapličky a zde bude od 15h znít mariánská hudba. Pak od 17h koncert, nebo pásmo hudby a poezie v kostele.

Během tradiční mše papež myje nohy dvanácti věřících v odkazu na Ježíšovo gesto pokory vůči apoštolům krátce před jeho ukřižováním. Papež tento rituál každoročně po mnoho desítek let vykonával v prostorách Svatopetrské baziliky nebo Svatojánské baziliky lateránské. Papež František však pečlivě dodržuje své zásady, které chtějí církev dovést blíže chudým lidem a prostory honosných staveb vymění za mnohem skromnější prostředí, píše telegraph.co.uk.

Na jeho návštěvu se tak o Zeleném čtvrtku může těšit omladina z nápravného zařízení pro mládež Casal del Marmo v Římě. Rozhodnutí jistě překvapilo církevní hodnostáře ve Vatikánu, při pohledu do minulosti Františka to však není nic zvláštního.

Při svém působení v argentinském Buenos Aires totiž běžně sloužil na Zelený čtvrtek mše s chudými lidmi, vězni, pacienti v nemocnicích nebo v domovech důchodců. Jednu ze mší odsloužil přímo na ulici, kdy omyl nohy pacientům s AIDS.

Ústav pro mladistvé Casa del Marmo návštěvu papeže už v minulosti zažil, a to dokonce dvakrát. Františkův předchůdce Benedikt XVI. tam sloužil mši v roce 2007, o sedmáct let dříve do ústavu zavítal také tehdejší papež Jan Pavel II. Ve zdejší věznicí pro mladistvé si odpýkávají své tresty dívky a chlapci ve věku 16 až 23 let.

Zdroj: http://zpravy.idnes.cz/frantisek-na-zeleny-ctvrtek-omyje-nohy-veznum-fq5-zahranicni.aspx?c=A130321_162456_zahranicni_ert

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše teď – ČT 4.4. Archa				
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	15h
Sobota	1. sobota v měsíci	16.30h odjezd na Svätý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDELE	mše svatá	9.30	1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmičnými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů Út 1x za 14 dní, nyní: 26.3. a 2.4.2013	17h
---------------	-----------------------	----------------------	--	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 11.4. a ne 24.3.2013	18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	--	-----------	-----------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek 1x za měsíc, nyní 18.4.	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	---	-------------------	-------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE	mše svatá - nyní: 1x za 14 dní	31.3. a 14. a 28.4.	11.15	Setkání ve společenství-1x měsíčně - v sakristii kostela,	nyní: ?	19.15-18.15-z
---------------	--------------------------------	---------------------	--------------	---	---------	----------------------

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDELE	mše svatá 1x za 14 dní	nyní: 24.3.a 7.4.	11.15	Setkání v 17/18h Pondělí: 22.4.	Svatý Kámen poutní kostel P. Marie Sněžné: 1. SO v měsíci: mše v 17h nyní: 6.4.	
---------------	------------------------	-------------------	--------------	---	--	--

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ – kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 20.4.	19h-l.čas 18h-z.čas
---------------------------------	------------	--------------------	--------------------	---	--------------------------------------

POHORSKÁ VES – kostel sv. Linharta

Bohoslužby: - poutní mše sv.	Poslední SO v září	v 11h	Setkání dětí (1 x za 14 dní) venku nebo v klubovně na Obecním úřadě:	Sobota 10h
--	--------------------	-------	---	------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady

Něm.-česká pouť: 2. SO v srpnu- 14h Česká pouť: 2. NE v září od 14.30h	- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. /ost. nepravidelně - září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní oslavy				
---	---	--	--	--	--

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba, kdy je kněz nejnáze k zastizení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30h a 16h-17h, **Čtvrtek** 9 – 10.30h. Dle možností i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (telefonicky).

Farní list Kaplicka vydává Rímskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa, na niž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. NEPRODEJNÉ (Náklady na 1 ks asi 15,-Kč.) Toto číslo vyšlo v neděli 24.3.2013.

Zoeme Vás na společnou farní dovolenou

14. - 20.7.2013

Bratři a sestry,

nabízíme Vám možnost společné farní dovolené v klášteře ve Vranově u Brna. Pojedou všechny generace – od dětí po nejstarší. Kromě pobytu, koupání a vycházek do okolí, budeme jezdit také na výlety, konat táboráky, zúčastníme se koncertu, prohlídek muzeí v Brně a je pamatováno také na duchovní program (mše sv.)

Ubytování bude stát 200-250 Kč za noc (tedy 1200-1500,- Kč), příspěvek na benzín 500,-Kč
Strava je možná v klášteře (180,- na celý den), nebo z vlastních zásob, či na výletech.

Počítejte také se vstupným na hradech, v jeskyních, v muzeu či na koncertě. Celkové výdaje budou tak činit kol. 3.500 Kč. Pro děti můžete počítat s 1/2 slevou. **TIPY NA VÝLETY:**

Propast „Macocha“

Brno

Moravský kras - jeskyně

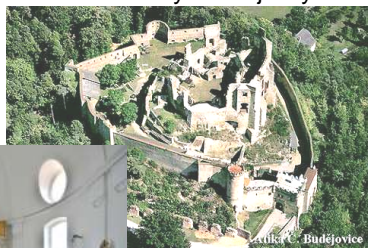

poutní kostel Křtiny

Velehrad

kostel Senetářov

hrad Boskovice